

Ieder zijn eigen dans

Mariëlle van Kilsdonk schetst elders in deze **Boekman** een beeld van de vooropleidingen dans, waar de nadruk ligt op het aanleren van technische vaardigheden. Maar hoe zit het met dans in het reguliere onderwijs? Dans is niet terug te vinden in de kerndoelen van het basisonderwijs. Oud-dansdocente Marijke Nooter houdt een pleidooi voor de invoering van creatieve dans.

Het beeld van dans dat in de buitenwereld overheerst, is dat van het aanleren van pasjes en andere technische vaardigheden. Dit komt vooral doordat kinderen niet bekend zijn met dans als vrije-expressievorm. Evenals drama is deze kunstvorm niet in de kerndoelen van het basisonderwijs opgenomen. Daarnaast is dit beeld het gevolg van de nadruk die er lange tijd ook bij de amateurballetscholen lag op de klassieke dans en het aanleren van techniek.

Marijke Nooter, oud-docente aan de opleiding Dansdocent van de Theaterschool in Amsterdam, onderstreept het belang van dans-onderwijs voor alle kinderen. Zij bedoelt dan dans als vrije expressie, zonder regels en vaste passen. 'Op balletscholen is het nog vaak zo van: ik kan iets, ik ga jou mijn kunstjes leren. De nadruk ligt op het aanleren van technische vaardigheden. Bedenk zelf eens wat!' Juist het basisonderwijs is een plaats waar verschillende dansvormen verenigd kunnen worden.

'Dans wordt op zoveel plaatsen beoefend, maar telkens betreft het slechts één bepaalde vorm. Je gaat naar ballet of naar jazzdans of naar moderne dans of naar tapdans. Je moet dans in samenhang zien. Het gaat over verschillende facetten van dans. Je hebt het overdragen van technische vaardigheden, van creatieve vaardigheden, het maken van eigen dans en het beoordelen van dans.' In Nooters visie moeten al deze facetten bij kinderen aan bod komen. Dit geeft kinderen een brede visie op dans. 'Juist voor kinderen is de creatieve kant van dans van belang. Als je iets technisch moet leren, zit je zó vast in het leren. Door het vrij te laten ga je anders aan de gang en leer je het vanzelf. Soms lukt het iemand niet om bepaalde vaardigheden onder de knie te krijgen en dan is het goed om even wat anders te doen. Een creatieve oplossing kan daarbij helpen.'

Dit heeft vooral betrekking op de amateur-dans. Deze moet anders benaderd worden dan de professionele dans. Kinderen die het voor hun plezier doen, hoeft je niet de technische vaardigheden te leren die voor een professionele danser noodzakelijk zijn. Je kunt ze veel beter vrijlaten in hun keuze.

Daarnaast moet de dans weer terug naar de scholen. Door invoering van dans als vrije expressie in het onderwijs kan ieder kind zijn manier van dansen aan de anderen laten zien. 'Je kunt als school sowieso niet dezelfde doelen stellen als de balletschool. Je moet uitgaan van de belevingswereld van het kind en je dus verdiepen in de kinderen.' De afgelopen tien jaar is er binnen het basisonderwijs al meer aandacht voor dans dankzij de inspanningen op Kunstmagneetscholen. Daarnaast beschikt de Steunfunctie kunstzinnige vorming over dansconsulenten die het basisonderwijs kunnen adviseren. Voor creatieve dans kan het basisonderwijs tegenwoordig uit een scala aan mogelijkheden putten.

Breakdance en electric boogie zijn slechts een paar voorbeelden. Opname van vrije dans in het onderwijs is in de huidige multiculturele samenleving bovendien een uitstekende mogelijkheid om elkaars culturen te leren kennen. Ieder kan zijn eigen dansje doen. Zo ontstaan uiteindelijk weer nieuwe mengvormen. 'Juist nieuwe vormen en vrije expressie zijn van belang voor ontwikkelingen binnen de dans.'

André Nuchelmans is stafmedewerker bij de Boekmanstichting en redacteur van **Boekman**.